

OPONENTSKÝ POSUDEK

rigorózní práce Mgr. Davida Hladíka
„Bytové náhrady.“

Autor předložené rigorózní práce zvolil za své individuální téma právní problematiku, která je zdánlivě úzce zaměřená, o to více však vyžaduje velmi podrobný analytický přístup, protože ve skutečnosti jde o problematiku praktickou a velmi rozsáhlou. Tato její šíře je dána několika různými aspekty, z nichž některé mají hluboce společenský až „politický“ charakter, jiné jsou dány složitým vývojem právní úpravy titulů, na základě nichž obyvatelstvo realizuje potřebu bydlení, jež je neodmyslitelnou součástí životních potřeb člověka v moderní společnosti.

Oceňuji a kladně hodnotím velmi pečlivý především analytický autorův přístup ke zkoumané problematice. Co všechno mne vede, jako posuzovatele práce k tomuto poznatku: práce má totiž 111 výkladových stran, opatřených celkem 198 poznámkami, odkazy a vysvětlivkami, což svědčí o velmi podrobném autorově přístupu a zejména o rozsáhlých a hlubokých znalostech literatury i judikatury. Jen tak totiž autor mohl podat nikoli pouhý popis této problematiky, ale její analýzu a vlastní názory i polemiku, která zasahuje nejen teorii, ale taktéž velmi významně se uplatňuje v praxi. Nejde tedy jen o pouhý počet napsaných stránek, práce, ale především o jejich obsah a pečlivý, důsledný pohled na tak - zatím - důležitou společenskou oblast upravenou právními předpisy.

Svým způsobem je práce velmi poučná pro čtenáře -ať již jde o výklad historický, tak pokud jde o výklad *de lege lata* i *de lege ferenda*. Nejrozsáhlejší část práce je pochopitelně věnována bytovým náhradám (srov. ad B – str. 19-81), kde zaujme výklad a to velmi podrobný, analytický. Uvedený pod označením „Skutečnosti, jejichž existence podmiňuje vyklizení bytu zajištěním bytové náhrady“. Tento výklad vytváří podle mého názoru analytickou podstatu práce a je cenný tím, že *de lege lata*, i když se právní předpisy mění a budou měnit, tak jak se bude měnit ekonomický základ bydlení v našem státě, vydává obraz o složitosti teoretického, normativního a především pak aplikačního právního pohledu na živoucí otázky. V této kapitole mě zaujala zejména partie ad 2 (str. 51 a násled.) pojednávající o skutečnostech výslovně neupravených právními předpisy... Jde o výklad přímo „minuciésní“, autor si zde dal opravdu velkou práci, aby postihl všechny eventuality. Protože společně bydlí

především rodiny – at' již jde o příbuzné, či osoby blízké (manžely, partnery, „druhy a družky“ apod.), jde o problematiku složitou různě kombinovanou právě oněmi tituly, z nichž právo užívat byt vyplývá. Tu bych měla jen malou připomínku k používání pomnu „druh a družka“, jde o pojem, který výslovně právo soukromé nepoužívá! Jak je tomu pokud jde o partnerské soužití (registrované) osob stejného pohlaví?

Jinak samozřejmě kladně hodnotím i další kapitoly, které představují ucelený pohled na zkoumanou právní problematiku.

Velmi hodnotný je závěr práce, věnovaný syntéze, ke které autor po předchozí podrobné analýze dospěl a které porovnává i s návrhy na novou úpravu v připravovaném občanském zákoníku.

K práci nemám žádné podstatné připomínky, které by bránily kladnému hodnocení a doporučení pro její ústní obhajobu při rigorózní zkoušce. Autor potřebné badatelské schopnosti plně prokázal, jakož i podání přesvědčivého, srozumitelného výkladu prokazujícího teoretické i praktické znalosti. Proto práci doporučuji k ústní obhajobě.

Praha únor 2007

Doc.Dr. Senta Radvanová, CSc.
oponent rigorózní práce